

گاهی به نقش سفال ایران

(۲)

سیما کوبان

ترجمه و تلخیص از کتاب سیلک پروفسور گیرشمن

سیلک سوم (حدود سال ۳۵۰۰ ق. م.)

در جدیدترین طبقه سیلک سوم سفال گران آفریده تازه‌ای پدید می‌آورند که همان جام پایدار است. این پدیده ثابت می‌کند که هنرمندان بفرمای موجود اکتفا نمی‌کنند و در جستجوی نو هستند (۳۶). این کشش تخلاتی را که در روش ترئین پیدا شده بخوبی مینمایند.

ترئینات سفال این دوره سیاه برآق و در اواخر دوره شیشه‌ای و کمی برجسته است. ترئینات روی پوششی رنگی که رنگ آن با خود سفال تقاضوت داشته نقش می‌شده. فقط در دو طبقه آخر که رنگ کوزه‌ها خاکستری مایل بسبز بوده ترئینات مستقیماً روی گل کوزه قرار می‌گرفته. در این دوره مثل بعضی سفال‌های تپه شمالی ترئینات هرگز سطح داخلی ظروف را نمی‌پوشاند. حذف ترئین سطح داخلی بعلت تحول فرمها که خیلی بسته‌تر می‌شوند و سطح داخلی را در معرض دید قرار نمی‌هند کاملاً طبیعی است. دو قانون کلی در ترئینات سفال تپه جنوبی از قدیمترین دوران استقرار، در این قسمت تأیید شده است و آن نقش عمودی و نقش افقی است. ابتدا، در طبقه اول، نقش‌هندسی از قبیل شترنجی با چهارخانه‌های سفید و سیاه (۳۷) یا هاشوری (۳۸) مثلثهای سیاه (۳۹) فلسی (۴۰) و خطوط موجدار (۴۱) رواج بیشتری دارند.

به موازات این نقش که عیناً شبیه دوره دوم هستند، مجموعه‌ای از چهار موضوع که معمولاً روی یک سفال نقش شده است تکامل می‌بادد که عبارتند از:

۱- ردیفهای پرنده (۴۲)

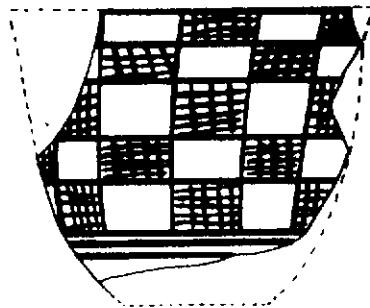
۲- نقش حازونی که رویهم قرار گرفته‌اند و نماینده گیاهانند (۴۳)

۳- مارهاییکه عمودی ایستاده‌اند (۴۴)

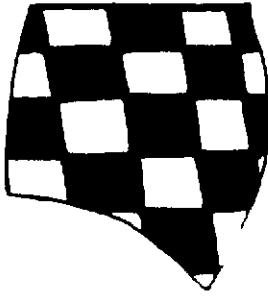
۴- لوزیهای شاخداری که رویهم قرار گرفته‌اند (۴۵)

ردیفهای پرنده‌گان از نقش مشابه آن در سیلک دوم مشتق شده است.

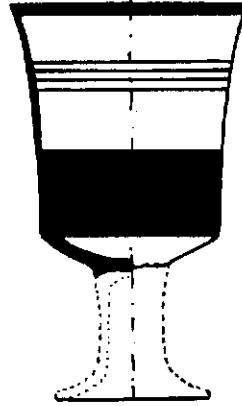
بنظر میرسد که مارها در ابتداء خطوط موجداری بوده‌اند که دو بدو در کنارهم قرار گرفته و بوسیله خطوط افقی بهم وصل شده‌اند (۴۶) ریشه واصل لوزیهای شاخدار در تصویر (۴۴) شرح داده شده است. وبالآخره گیاهان ترئینی بتازگی خلق شده. مجموعه این چهار نقش جداگانه و با بصورت گروه و همچنین نقش پرنده‌گان آبی در حال شنا (۴۷) که از ردیف پرنده‌گان مشتق شده است (۴۸) عمری طولانی کرده‌اند و تابعه هفتتم باقی ماندند ولی خیلی تغییر شکل دادند و کم شدند.

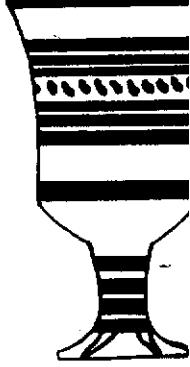
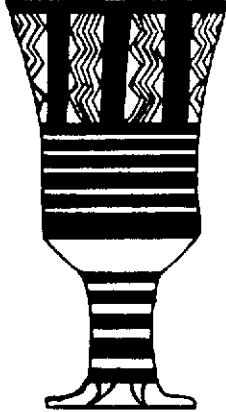
۳۸

۳۷

۳۹

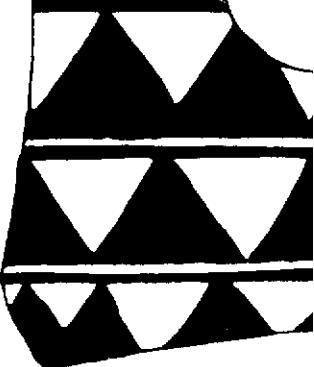
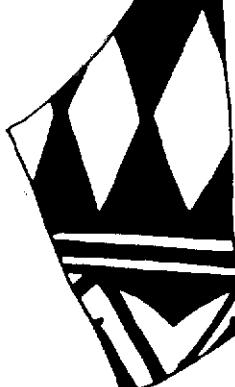
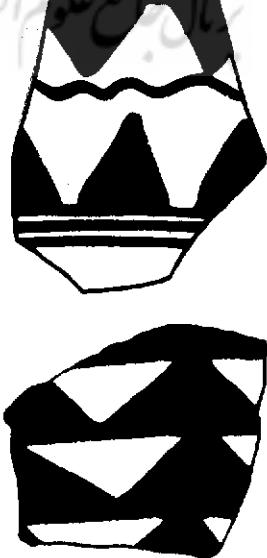
مارهای راست ایستاده که بوسیله دو خط شکسته وهاشور زده روی کاسه‌ها نقش شده‌اند تغییراتی پیدا می‌کنند و تا آخرین دوره سفال ترئین شده باقی می‌مانند (۴۹) بعدها این نقش دیواره دیده می‌شود ولی اینبار فقط بصورت خطوط جناقی درآمده است (۵۰). در روی بعضی تکه سفالهای سیلک سوم حیواناتی در کنار نقوشی که در بالا ذکر شد دیده می‌شوند ولی ظروف کاملی که این ترئین را داشته باشند قبل از سیلک چهارم (حدود ۳۰۰ ق.م.) بدست نیامده است (۵۲).

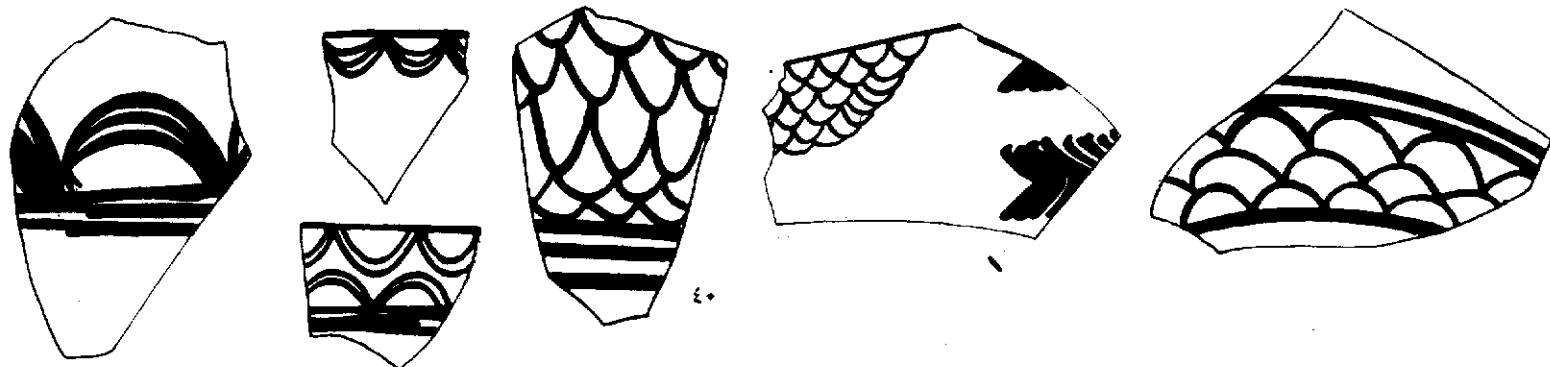
در سیلک پنجم (حدود ۱۲۰۰ تا ۱۰۰۰ ق.م.) این نقوش شگفتگی کامل می‌باشد و نماینده ذوق و سلیقه هنرمندان فلات مرتفع هستند. نقش انسان در میان حیواناتی که مدتهاست آنها را اهلی کرده از قبیل خر (۵۳) و گاو (۵۴) کشیده شده است. نقش بزرگوهی (۵۵) و بلنگ (۵۶) زیاد به چشم می‌خورد. بنظر میرسد باطله‌های این دوره پراز پرنده‌گان مختلف بوده که درین آنها مرغان بلند پای آبی (۵۷) و مرغابی (۵۸) را نقاشی کرده‌اند. در مقابل فراوانی این شکارها وجود پرنده‌گان صیاد مثل عقاب (۵۹) و شاهین (۶۰) طبیعی است. مارها بدرو طریق نقش شده‌اند - یا بصورت یک خزنده دراز که گردآگرد دهانه را ترئین می‌کند وسر ودم آن بهم ویابصورت یک ردیف مارهای کوچک لوله شده (۶۱). در سیلک ششم (حدود ۱۰۰۰ تا ۸۰۰ ق.م.) برای اولین بار نقش یک نوع سگ دیده می‌شود (۶۲).

تا اینجا نقاشی خیلی تزدیک به طبیعت است و حیوانات را همانطور که می‌بینید دور دهانه

۴۲

۴۰

ظرف میکشد، ولی از این طبقه بعده یکنوع زیاده‌روی در فرم‌ها دیده میشود و در سفال‌های این دوره شاخصتی با روحیه و سبک سفال‌های شوش یک وجود دارد. شاخها بلند و بدنه‌ها گوتاه میشوند (۶۳) دم پیش از اندازه دراز میشود (۶۴) تمام بدن حیوان در چند خط خلاصه میشود و شاخ اهمیت زیادی پیدا میکند (۶۵) در اینجا که هنرمند دوباره از رئالیسم^۱ ترئینی به طرح ساده شده باز میگردد.

بانگاه سریعی بگذشته هنر سفال‌سازی در دوره سوم متوجه جستجوی نانورالیزم^۲ که به استیلیزاسیون^۳ میانجامد میشویم و می‌بینیم که سلیقه‌ای مشابه این، در سیلک دوم نیز وجود داشته است. بطور کلی اصول یکیست فقط اجزاء متفاوت است.

تحول ترئینات سفال با این گرایش جدید به استیلیزاسیون متوقف نمیشود. نمونه‌های زیادی که از جدیدترین قسمت سیلک ششم بدست آمده نشان میدهد که هنرمند همیشه در حال پیشرفت بوده است و کمپوزیسیونهای^۴ جدیدی خلق کرده است. با این ترتیب حیواناتی که سابقاً

۱ - رئالیسم = واقع‌بینی

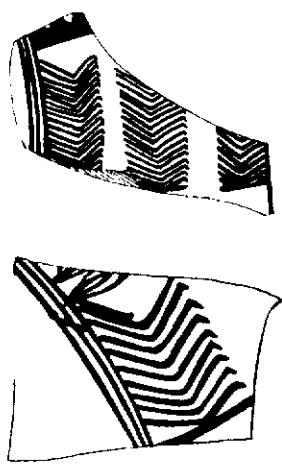
۲ - نانورالیزم = گرایش بسوی طبیعت

۳ - استیلیزاسیون = ساده کردن

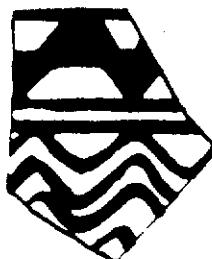
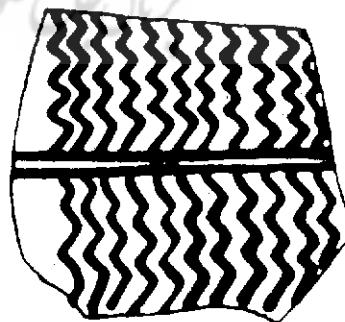
۴ - کمپوزیبون = ترکیبات

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

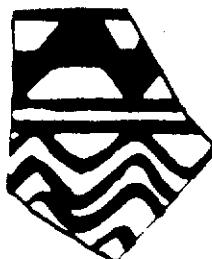
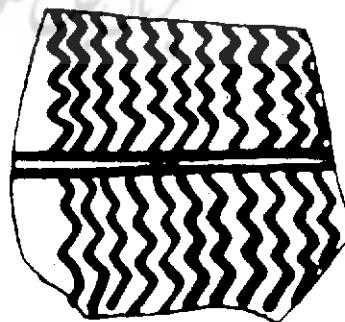
۴۲

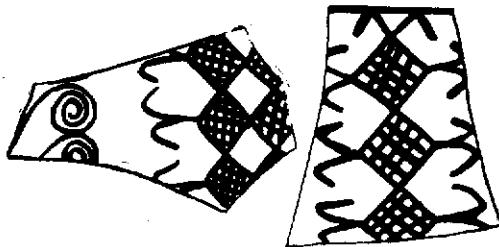

۴۲

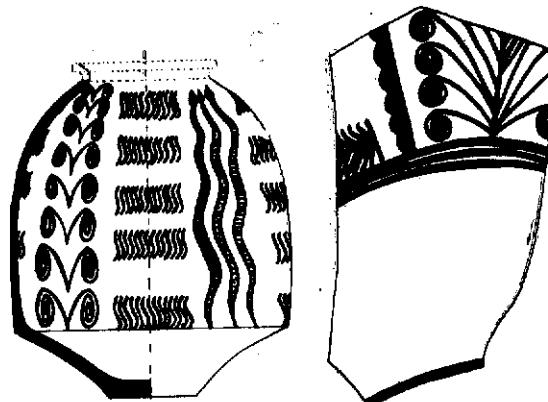

۴۳

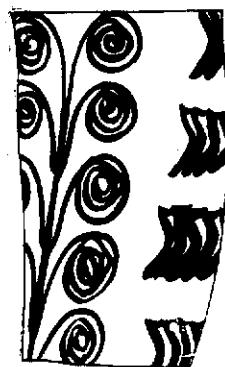

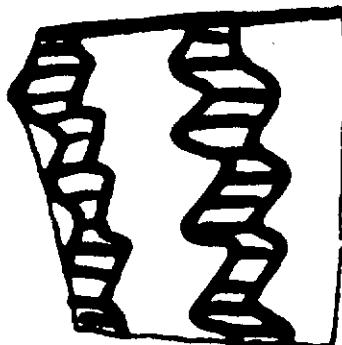
۴۵

۴۴

۴۳

۴۶

تصویر ر دیف و پشت سر هم نشان داده می شد در این دوره از اطراف محدود است و گرد اگره ظرف به مرتعهای فاصله دار ترتیب شده ای تقسیم شده است (۶۶).

قوانین کمپوزیسیون تغییرات عمیقی بیدا کرد و از بیک ر دیف حیوانات پشت سر هم و روی یک سطح نبدیل به صحنه های پیچیده تر شد که در آنها موضوع بنابر قانون مشخصی قرار نمیگیرد. در اینجا صحنه های شکار دیده می شوند که در آنها روی زمینه گیاهان یک بیر و یا یک کفتار گله ای از بزرگوهی را دنبال می کنند (۶۷) و (۶۸). نقش انسان بیش از سابق دیده می شود. فرم بدنه عوض می شود - کمر باریکتر و شانه ها پهن تر می شود. موها بعقب پرتاب شده و روی سر نیز ببر میزد (۶۹). انسان لخت است، سر از نیمرخ، بدنه از رو برو و کمر از سر برعی و پاها از نیمرخ کشیده شده اند و روی این تکه سفال بنظر میرسد که دو کمان به کمر بندش آویزان شده است و در دست راست اسلحه و یا طنابی دارد (۷۰). روی نکه سفال دیگری انسان گاوی با شاخه ای بلندرا بوسیله حلقه ایکه از پوزه گاو گذرانده نگه داشته است. (۷۰) تنوع حیوانات با پیدا شیش شیر غنی تر از سابق می شود (۷۱) بدنه بعضی از حیوانات به جای سیاه با هاشور نقش شده و دور آن خط سیاهی کشیده شده است (۷۲). این طرز کار در استیل شوش دوم زیاد دیده می شود.

۵ - استیل = سبک

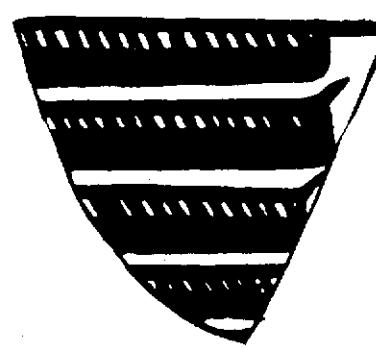
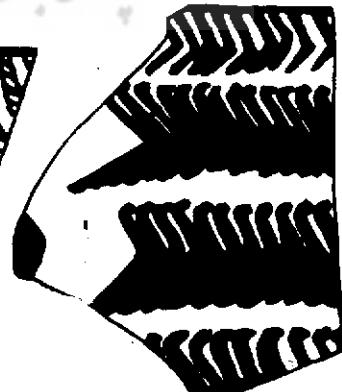
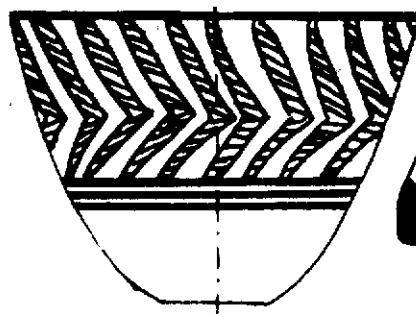
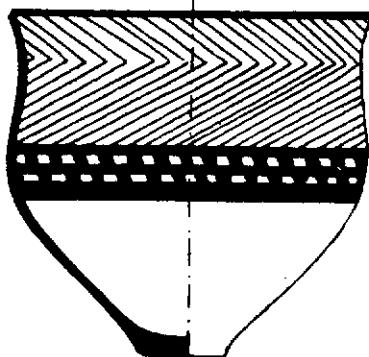
پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی پستال جامع علوم انسانی

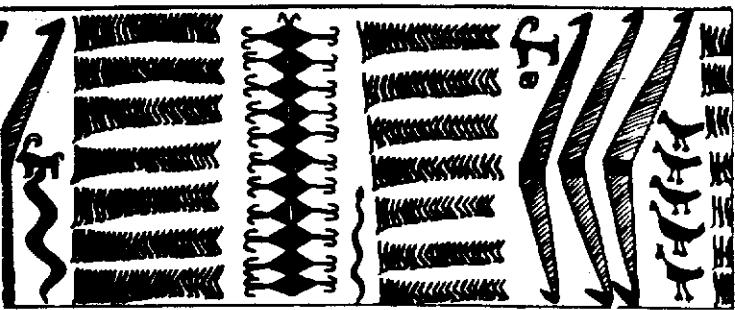
۵۰

۴۹

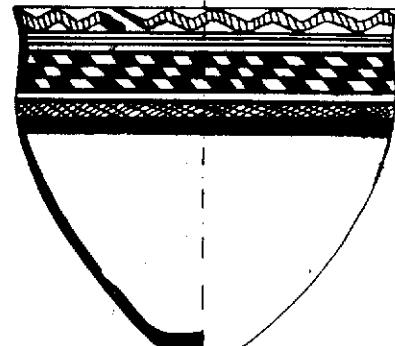
۴۸

۴۷

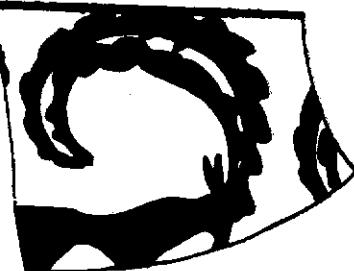
۵۲

۵۱

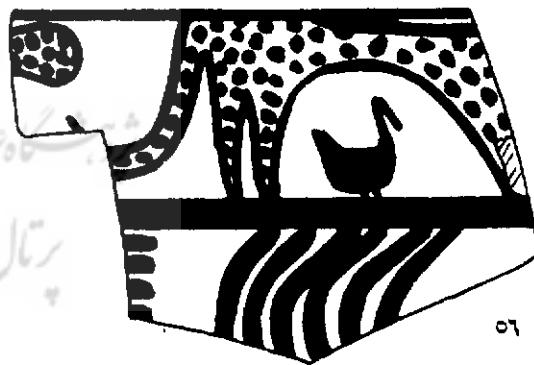

۵۳

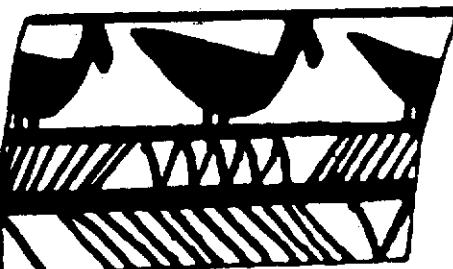

۵۵

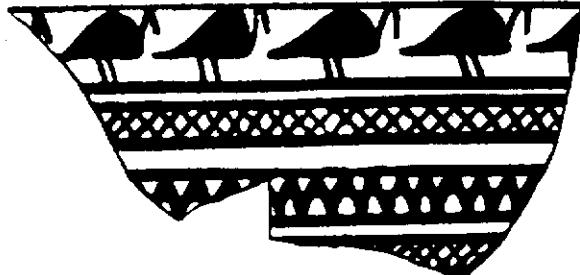
پرتابل کاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

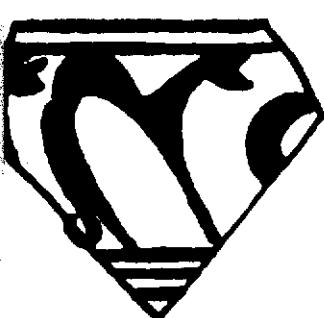

۵۶

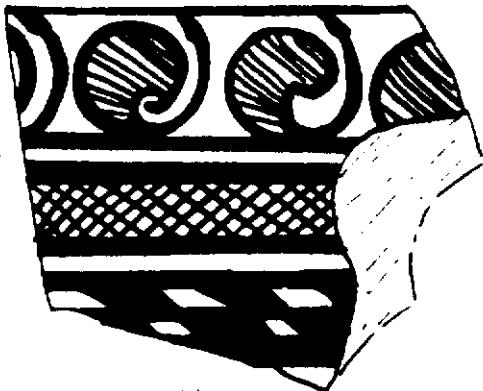

۵۷

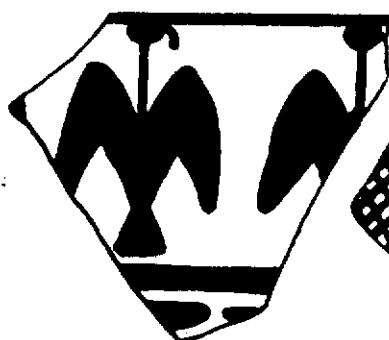

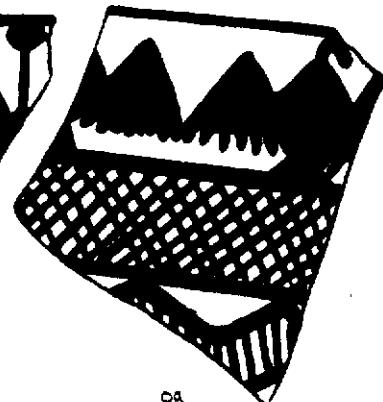
۶۲

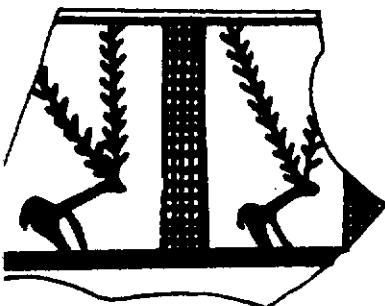
۶۱

۶۰

۵۹

۶۳

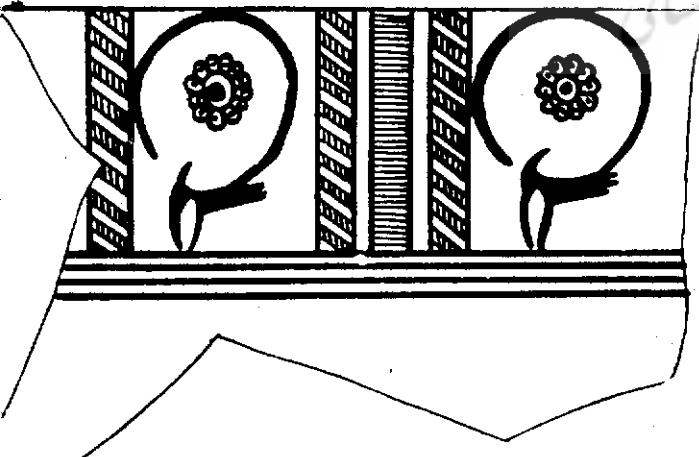
تنوع واژدیاد نقش انسان، در صحنه‌های شکار، حیوانات مختلفی که باهم مخلوط شده‌اند و در روی ظرفهای اواخر دوره سوم نقش گرفته‌اند، تزدیکی جدیدی بین هنر سفال‌سازی فلات^۶ مرتفع و کنده کاری‌های دشت باختری^۷ بوجود آورده است. م. پزارد M. Pézard و L. Legrin که کنده کاری شوش را مورد بررسی قرار داده‌اند بکرات وجود شباهتی را بین موضوعات ترینی ظروف شوش ازیک طرف و نقشهای مهرهای استوانهای ایلام مقدم از طرف دیگر تأکید کرده‌اند. بدنبال آنها ژ. شیلد تصویر میکند که صف پرنده‌گان یا حیوانات در صحنه‌های شکار یا ناسانها در حال ساختن ظروف، مثل تمام موضوعات شوش اول میباشد. همچنین ژ. ژاردن J. Jardin بوسیله هنر ایلام سعی میکند پیدایش صحنه‌های را که روی استوانهای ورتای چهارم نقش شده است بیان کند.

اگر چنین باشد، با آخرین نتایج حفاری‌ها، در فلات حالت مشترکی از تأثیرات ارتباطات بصورتی کاملاً بین این منطقه و دشت بین‌النهرین وجود دارد. میتوان تصور کرد که

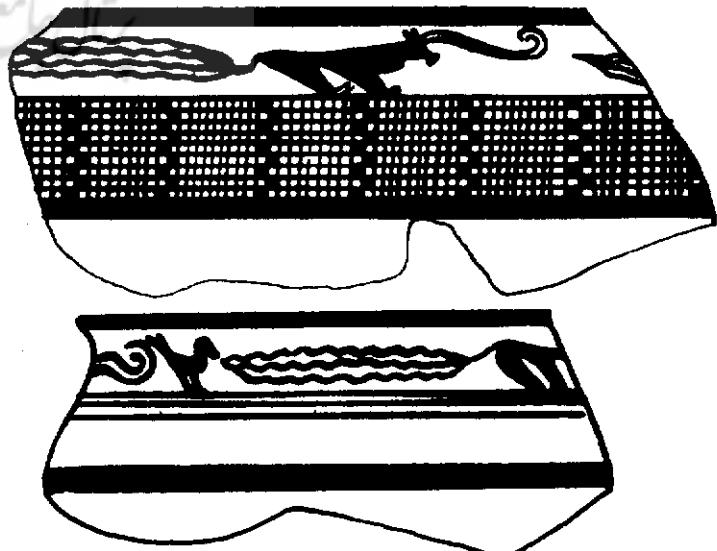
۶ - فلات مرتفع = فلات ایران

۷ - دشت باختری = خوزستان و بین‌النهرین

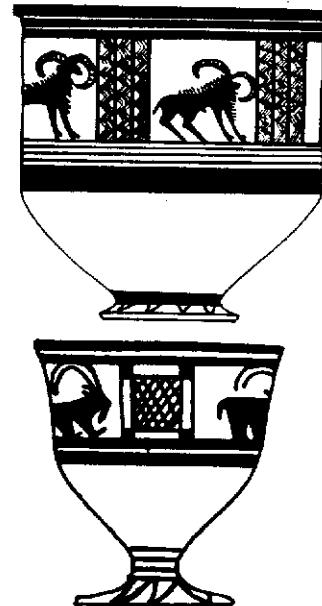
۶۵

۶۶

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
دانشگاه علوم انسانی

۶۶

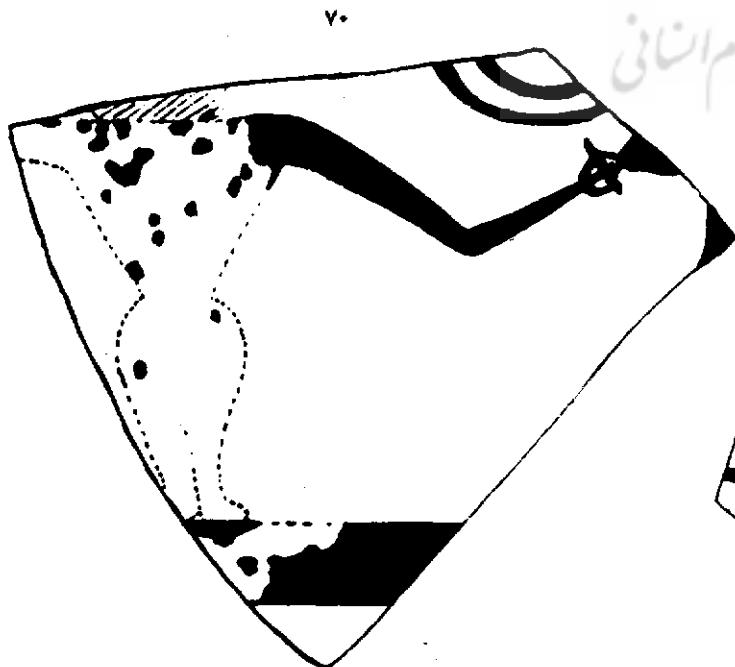
۶۷

شاید کنده کاریهای سومری، از ترئینات سفالیکه در فلات مرتفع، مدت‌ها پیش از پیدایش اولین استوانه‌های بین‌النهرین شکوفان شده بود الهام‌گرفته است.
بعدا در سیلک چهارم، مورد استفاده استوانه از داشت بفلات مرتفع راه می‌باید و این استوانه‌ها نقشه‌ایی را که سابقاً در فلات مرتفع بوجود آمده بودند بدنجا باز می‌گرداند. ملت عبید^۸، علاوه‌بر مسافت متوسط، هرگز نتوانست از مجموعه نقشه‌ای مطلقاً هندسی که روی ظرفها می‌کشید گامی فراتر نهد.

تنوع صحنه‌های استوانه‌های بین‌النهرین، صحنه‌هاییکه در همین زمان روی ظروف قبل از تاریخ ایرانی وجود داشته بجز ادامه منطقی و تتجه طبیعی ویژه‌فتهای هنری صنعتگران که از قرنها پیش این نوع ترئین را بکار می‌برده‌اند پیدا به چه میتواند باشد؟ بنظر میرسد که پرتو این هنر ماقبل تاریخ ایران بر مناطق دوردست دیگری نیز تاییدن گرفته است.

حفاریهای جدید در آنوس و بلوجستان شاهد این مدعای استند و برای مثال به شاهتی که بین ترئینات سفال نال و سفال سیلک سوم وجود دارد اشاره می‌کنیم. مناطق شمالی نیز از تأثیرات این هنر کاملاً بی‌بهره نماندند و در سفالهای مایکوب بهمان شیرها، بزهای کوهی

- عبید = یکی از نقاط باستانی بین‌النهرین که معرف تمدن خاصی است.

۶۸

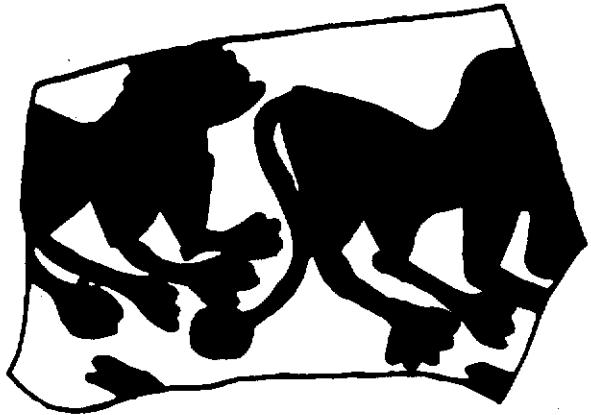
۶۹

۷۰

۷۳

۷۴

و مخصوصاً پرنده‌گانیکه روی حیوانات خم شده‌اند و در ترینات سیلک دیده می‌شوند بر می‌خوریم. سفالهای نفیس و متنوع نماینده این طبقه هستند. تغییراتی که در این سفال پیدا شده بسیار کند است و باید آنرا تبیجه طبیعی تحولی منطقه‌ای دانست. نقوش حیواناتی که روی ظروف ابتدای سیلک سوم هستند دارای دو جنبه‌اند. بعضی از آنها مثل لوزیهای شاخدار و یخصوص ردیفهای پرنده‌گان نشانه باقی سنتهای سیلک دوم است. در کنار این نقوش، حیوانات دیگری ظاهر می‌شوند که دارای حالتی رئالیست هستند ولی جنبه آرامش و سکون آنها بیش از پدیده‌های کارگاههای تپه شمالیست. این نقوش بصورت ردیفهای منظمی دور دهانه طرف قرار می‌گیرند. بمارها و پرنده‌گانیکه از انواع مختلف هستند، بزهای کوهی و ببرها اضافه می‌شوند. از سیلک سوم به بعد نشانه‌های تغییر شکل و استیلیزاسیون دیده می‌شود که عبارتند از طویل شدن دمها و شاخها و تغیریاً ازین رفتار کامل بدن. در اینجا به لحظه‌ای از هنر ماقبل تاریخ ایران می‌رسیم که بنظر میرسد این هنر بعقب بازگشته تافور مولهای سیلک دوم را باطرزی فکور آنقدر، منظم‌تر و آزادتر بکار بینند. شوش و تخت‌جمشید بهترین ساخته‌های این مکتب را عرضه میدارند. بالاخره آخرین آثار سیلک سوم برای بار سوم مارا بهرثالیزم یا بهتر بگوئیم به نئوگالیزم بازمی‌گرداند. حرکت آزاد حیوانات که هم‌دیگر را دنبال می‌کنند و یا باهم می‌جنگند در سیلک نماینده عالی ترین صفحه این هنر سفال‌سازی فلات مرتفع است که همیشه در جستجوی فرم‌های جدید بود. مدت ده قرن مردمیکه در ایران قدیم زندگی می‌کردند با این سفال منقوش کمدر تمام این دوران بدون وقفه شکوفا بود وزندگی و حرکت این هنر را ثابت می‌کرد عمیقاً وفادار ماندند. این هنر باقدرت، خود را در چهارچوب نقوشی که بخوبی می‌شناخته محوس نکرد. بلکه سرشار از تحرک تغییر شکل میدهد و موضوعات قدیمی را فقط با جستجو در منابع اولیه آنها توسعه میدهد. تنوع مکتب‌هایی که یکی پس از دیگری با مکتب‌هایی کم و بیش منظم وجود داشته است، تنوع ساخته‌های کارگاههای نمیکاهد و یا بن‌ترتیب است که سفالگران دو مرکز همزمان - شوش و تخت‌جمشید - با وجود دنبال کردن فرمولهای مشابه، ترینات سفالی کاملاً مشخصی بوجود می‌آورند. قدرت و ادامه این هنر سبب می‌شود که بر تمام فلات مرتفع پرتو یافکند و حتی از حدود و مرزهای این سرزمین فراتر رود.